

- 24) แสดงความเข้าใจในการสังเกตคำบาลี สันสกฤต เขมร จีน ที่มีใช้ในคำไทย โดยอธิบายข้อสังเกตได้อย่างถูกต้อง
- 25) แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ และกาพย์ยานี และโคลงสี่สุภาพได้อย่างสร้างสรรค์
- 26) ร้อง เล่น และถ่ายทอดนิทานพื้นบ้านตามท้องถิ่น บทกล่อมเด็ก และบอกความคิดเห็นจากการร้องการถ่ายทอด
- 27) ใช้ทักษะ อ่าน ฟัง ดู พูดยื่น เพื่อแสวงหาความรู้ ระดมความคิด วิเคราะห์ ประเมินในการทำงาน
- 28) ใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความรู้ในการอ่าน ใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่ออินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ รับ ส่ง อีเมล เพื่อเผยแพร่ความรู้
- 29) พูดยื่นและเขียนภาษาที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการได้อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ใช้คำศัพท์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเห็นคุณค่าของ ตัวเลข ไทย และอักษรไทย
- 30) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลของผู้ที่ใช้ภาษาไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพื่อจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม บันทึกคำศัพท์ของกลุ่มบุคคลในวงการต่างๆ ของสังคม
- 31) อ่านวรรณกรรมประเภทสารคดี บันทึก บทความ ตามจุดประสงค์และใช้หลักการ พิจารณาวรรณกรรม พิจารณาคูณค่าทางวรรณศิลป์ เนื้อเรื่อง สังคม และนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตรจริงด้วยการอภิปราย และเขียนเป็นบทความแสดงความคิดเห็น
- 32) อ่านกวีนิพนธ์ประเภท กาพย์ กลอน โคลง และใช้หลักการพิจารณาวรรณกรรม พิจารณาทางด้านวรรณศิลป์ เนื้อเรื่อง สังคม และนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตรจริงด้วยการอภิปรายหรือเขียน เป็นบทความแสดงความคิดเห็น

3.5 โครงสร้างหลักสูตร

โรงเรียนบ้านเม็กดำ ได้จัดสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 โดยจัดสัดส่วนการเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเม็กดำ พ.ศ. 2546

ช่วงชั้น	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา
	ช่วงชั้นที่ 1 (ป. 1 - 3)	ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6)	ช่วงชั้นที่ 3 (ม. 1 - 3)
	←———— การศึกษาภาคบังคับ —————→		
	←———— การศึกษาขั้นพื้นฐาน —————→		
กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม	เวลาเรียนปี / สัปดาห์ / ชั่วโมง		
ภาษาไทย	320/8	240/6	160/4
คณิตศาสตร์	280/7	240/6	160/4
วิทยาศาสตร์	200/5	200/5	160/4
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	120/3	120/3	200/5
สุขศึกษาและพลศึกษา	40/1	40/1	80/2
ศิลปะ	40/1	40/1	40/1
งานอาชีพและเทคโนโลยี	80/2	80/2	80/2
ภาษาต่างประเทศ	40/1	120/3	160/4
สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	-	40	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	80/2	80/2	120/3
เวลาเรียน	1,200/30 ชม.	1,200/30 ชม.	1,200/30 ชม.

จากตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเม็กดำ พุทธศักราช 2546 จะเห็นว่าโครงสร้างหลักสูตร เน้นหนักในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ (โรงเรียนบ้านเม็กดำ : 2) และจากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระภาษาไทย พบว่า เป้าหมายในเรื่องการอ่าน คือ ต้องการให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและ

สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สามารถใช้กระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ โดยที่ผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เพื่อที่จะพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนให้ตรงตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดไว้

4. การเรียนแบบร่วมมือ

4.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

สลาวิน (Slavin : 1994 : 31-32 ; อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี. 2547 : 98) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ว่า คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อช่วยกันเรียน การเรียนแบบร่วมมือ มีหลายวิธี ส่วนมากจะกำหนดโดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ที่มีลักษณะ หรือความสามารถต่างกัน นักเรียนในกลุ่มจะร่วมมือกันและทำงานในกลุ่มเดียวกันเป็นระยะเวลาหลายสัปดาห์ หรือ หลายเดือน ได้รับการสอนให้เกิดการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

วิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ ของการเรียนแบบร่วมมือ วิจัยและพัฒนาโดย มหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกินส์ (Johns Hopkins Univeraity) ที่นำวิธีการเรียนรู้แบบทีมมาใช้ เป็นแนวคิดที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเพื่อเรียนรู้ และรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนร่วมทีม ให้ดีเท่าๆ กับการเรียนรู้ของตนเอง แนวคิดการทำงานร่วมกันนี้จะมุ่ง ไปที่ เป้าหมายและความสำเร็จของทีม ทีมจะประสบความสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อ สมาชิก ทุกคนเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด นั่นคือ ในการเรียนแบบทีม ไม่ใช่ เพื่อให้ให้นักเรียนทำงานเป็นทีม เท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้เป็นทีม

การเรียนรู้แบบทีม มีแนวคิดที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. รางวัลของทีม (Team Reward) ทีมอาจได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลอื่นๆ ถ้าประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยที่แต่ละทีมไม่ได้แข่งขันเพื่อให้ได้รางวัล อาจจะถูกทีมหรือไม่มีทีมใดเลยที่ประสบความสำเร็จได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ความหมายของแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ความสำเร็จของทีมขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละบุคคลในทีม ซึ่งเน้นให้สมาชิกในทีมได้ช่วยเหลือเพื่อน

คนอื่นในกิจกรรมการเรียน และสร้างความมั่นใจให้กับทุกคนในทีม มีความพร้อมที่จะได้รับการทดสอบหรือการประเมิน โดยปราศจากการช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทีม

3. โอกาสที่เท่าเทียมกันในการทำให้ทีมได้รับความสำเร็จ (Equal Opportunity for Success) สมาชิกมีส่วนช่วยทีมได้โดยการพัฒนาการเรียนของตนให้ดีขึ้นกว่าเดิมเป็นการเน้นให้เห็นว่าผู้เรียน ไม่ว่าจะเก่งหรือ อ่อน ทุกคนมีโอกาสเท่ากัน ที่จะทำได้ดีที่สุด

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สรุปได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนทำงานของตน โดยสมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หมุนเวียนหน้าที่กัน ให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่กันและรับรางวัลตามผลงานที่กลุ่มทำได้

4.2 วิธีการและเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

สลาวิน (Slavin : 1995 ; อ้างถึงในสุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2532 : 3-8) กล่าวว่า วิธีการหรือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับวิชาและระดับชั้นต่าง ๆ มีดังนี้

1. แบบแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (Student Team - Achievement Divisions (STAD)) แบ่งนักเรียนให้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้กลุ่มละ 4 คน มีระดับความสามารถ เพศ และเชื้อชาติที่แตกต่างกัน หลังจากครูนำเสนอบทเรียนแล้ว นักเรียนทำงานกันภายในกลุ่มเพื่อเรียนรู้ในบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทีม โดยปกติแล้วจะสอบหลังจากเรียน 3 - 5 คาบ คะแนนจากการทดสอบจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในครั้งแรกแล้วจะนำมาเป็นคะแนนของทีม และทีมที่มีคะแนนถึงเกณฑ์ จะได้รับใบเกียรติบัตรหรือรางวัล วิธีการ STAD นี้สามารถนำมาใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนถึงอุดมศึกษา แนวคิดสำคัญของวิธีการนี้คือ เป็นการจูงใจให้นักเรียนส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการฝึกทักษะที่สำคัญที่ครูนำเสนอ ถ้านักเรียน ต้องการให้ทีมของตนได้รับรางวัล ก็จะต้องช่วยเพื่อนร่วมทีมส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด เห็นความสำคัญของการเรียนและสนุกสนาน นักเรียนทำงานหลังจากครูเสนอบทเรียนโดยทำงานเป็นคู่และเปรียบเทียบคำตอบ อภิปรายถึงความผิดพลาดของคำตอบ และช่วยซึ่งกันและกันในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ บางที่อาจอภิปรายวิธีการ

แก้ปัญหาหรือทดสอบกันในเรื่องที่กำลังเรียน การทำงานคู่กับเพื่อนร่วมทีม เป็นการประเมินจุดเด่นจุดด้อย เพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทดสอบ

2. แบบกลุ่มแข่งขัน (Team - Games - Tournament (TGT)) การเรียนแบบร่วมมือเทคนิคนี้มีการนำเสนอบทเรียนและการทำงานเช่นเดียวกับวิธี STAD แต่แทนที่การทดสอบด้วยการแข่งขันเป็นรายสัปดาห์ โดยให้สมาชิกของทีมแต่ละคน แข่งขันกับสมาชิกในทีมอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกันในการเล่นเกมนการศึกษาเพื่อให้ทีมของตนได้คะแนน ซึ่งถือว่าการทำให้ทุกคนมีโอกาสในการทำให้ทีมประสบความสำเร็จเท่ากัน ทีมที่ได้คะแนนสูงก็จะได้รับใบเกียรติบัตรหรือรางวัล ในรูปแบบอื่น

3. แบบแบ่งกลุ่มความสามารถ (Jigsaw II) เป็นเทคนิคที่นักเรียนซึ่งมีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกัน 4 คน ซึ่งมีความสามารถต่างกันเหมือนวิธี STAD และ TGT โดยนักเรียนถูกกำหนดให้อ่านบทเรียน เรื่องสั้น หรืออื่นๆ ส่วนใหญ่ใช้ในวิชาสังคมและชีวประวัติ สมาชิกในทีมจะถูกสุ่ม ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งของเรื่องที่อ่าน เช่นในบทเรียนเรื่อง “เม็กซิโก” คนแรกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ คนที่ 2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ คนที่ 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิศาสตร์ คนที่ 4 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม หลังจากผู้เชี่ยวชาญ ในด้านนั้นจากทุกกลุ่ม มาร่วมกันอภิปราย เสร็จแล้วก็จะกลับมาสอนเนื้อหาในด้านนั้นๆ ให้กับเพื่อนร่วมทีม ท้ายสุด นักเรียนก็จะได้รับการทดสอบหรือการประเมินอื่นๆ ในทุกเนื้อหา การให้คะแนนจะเหมือนกันกับวิธีการ STAD

4. การเรียนแบบเป็นทีม Team Accelerated Instruction (TAT) เป็นโปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือที่แต่ละบุคคลจะเรียนรู้ในองค์ความรู้ที่ตนรับผิดชอบ ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 นักเรียนจะเรียนรู้ในอัตราของตน โดยทั่วไปสมาชิกทำงานในบทเรียนที่ต่างกัน เพื่อนร่วมทีม จะตรวจสอบการทำงานจากกระดาษคำตอบ คอยช่วยเหลือในการแก้ปัญหา การที่ทีมจะได้รับเกียรติบัตรขึ้นอยู่กับ จำนวนความสมบูรณ์ของงานแต่ละส่วน และความถูกต้องของการทดสอบครั้งสุดท้ายของทุกคน ในทีม

5. การเรียนร่วมมือด้วยโปรแกรม (Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC)) เป็นโปรแกรม การเรียนแบบร่วมมือ สำหรับการสอนอ่านและเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย (Madden, Slavin & Stevens, 1986) ในโปรแกรม CIRC ครูจะใช้เรื่องหรือนิยาย สำหรับสอนอ่าน นักเรียนจะถูกกำหนดให้ทำงานเป็นทีม ที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่ต่างกัน นักเรียนทำงานภายใน

ทีมเพื่อทำกิจกรรมที่ส่งเสริม พุทธปัญญา ตั้งแต่การอ่านจับคู่ให้กันฟัง การทำนายโครงสร้าง เรื่อง สรุปย่อการสะกดคำ การถอดรหัส การเรียนรู้ศัพท์ และยังฝึกทักษะในการอ่านจับใจความฝึกเขียน พินิจ และจัดทำเป็นหนังสือของทีมหรือของห้อง

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 122) ได้กล่าวถึงวิธี การเรียนแบบร่วมมือกันว่าเป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. ครูสอนบทเรียน
2. นักเรียนกลุ่มละ 4 คนทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนด มีการเปรียบเทียบคำตอบ ชักถาม ตรวจสอบกัน
3. แนะนำให้คนเก่งในกลุ่มอธิบายแบบฝึกหัดให้เพื่อน
4. เมื่อเรียนจบบทเรียนให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบสั้น ๆ ด้วยตนเอง
5. ตรวจสอบผลการสอบ หาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม
6. นักเรียนคนใดทำได้ดีขึ้น ครูจะชมเชย และกลุ่มใดที่ได้ดีขึ้นก็จะได้รับคำชมเชย

รับคำชมเชย

วิธีการเรียนการสอนแบบนี้มีข้อดีหลายประการคือ ผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี การชักถามทำให้เกิดความกล้า และได้ทราบคำตอบในเรื่องที่คนสนใจหรือยังไม่กระจ่าง การอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้น เพื่อน ๆ ที่ฟังเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้พัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่าซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ เพื่อยกระดับผลงานของกลุ่มให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกับสมาชิกทุกคนในกลุ่มการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแบบนี้ทำได้ดังนี้

1. การจัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คนให้มีคนเก่ง 1 คน คนอ่อน 1 คน อีก 2 คนมีความสามารถปานกลาง
2. จะต้องเลือกและกำหนดงานให้เหมาะสมกับการทำงานเป็นกลุ่ม มีแบบฝึกหัดที่เสริมให้เกิดการเรียนรู้มากพอ
3. ช่วยให้ผู้ทุกคนเข้าใจและตระหนักว่า ผลงานของตนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานของกลุ่ม การทำงานของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม
4. นอกจากจะชมเชยผู้ที่ได้คะแนนดีขึ้น หรือกลุ่มที่ได้คะแนนเพิ่มขึ้นควรชมเชยบุคคลหรือกลุ่มที่ได้บรรลุผลในระดับสูงเช่น ได้ระหว่าง 80 % ถึงเต็ม 100 %

การเรียนแบบร่วมมือมีวิธีการหรือเทคนิคที่แตกต่างกัน แต่ละวิธีมีความเหมาะสมสำหรับใช้
ในการเรียนการสอนในรายวิชาที่แตกต่างกันไป แต่ทุกๆ รูปแบบ ต่างมีโครงสร้างของ
กิจกรรมเหมือนกันคือ การเสนอ การเสนอความรู้โดยครู การฝึกภายในทีม และการทดสอบ
ระหว่างเรียนและหลังเรียน

4.3 โครงสร้างกิจกรรมรูปแบบกลุ่มจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

สลาวิน (Salavin. 1980 : 520-524) ได้อธิบายโครงสร้างกิจกรรมรูปแบบ
Jigsaw ไว้ดังนี้

การสอบแบบกลุ่มจิ๊กซอว์ เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ผู้เสนอ
วิธีการนี้คนแรก คือ อารอนสันและคณะ (Aronson and other. 1978) ต่อมามีการปรับและ
เพิ่มเติมขั้นตอน แต่วิธีการหลักการยังคงเดิม การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษา
เพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆ จากเอกสารหรือ
กิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้นนักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับ
มอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อน
สมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

ขั้นตอนการสอนแบบกลุ่มจิ๊กซอว์

ขั้นที่ 1 ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม
ถ้าขนาด 4 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน เป็นกลุ่มสังกัด
(Home Groups) จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ แจกเอกสารหรืออุปกรณ์
การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้ กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่าน
เอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว ให้
นักเรียนแยกเอกสารออกมาเป็นส่วนๆ ตามหัวข้อย่อย นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อ
ย่อยที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อ
ย่อยที่ 3 นักเรียนคนที่ 4 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 4

ขั้นที่ 3 เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Groups) นักเรียนจะแยก
ย้ายจากกลุ่มสังกัดไปจับกลุ่มใหม่ เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่
ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มเดียวกัน ตามจำนวน
กลุ่มที่มี ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระจัดลำดับขั้นตอนการ
นำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละข้อมีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหาและทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้วนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนสะสมของกลุ่ม

ขั้นที่ 6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัลหรือการชมเชย การสอนแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลายๆ หัวข้อ หรือใช้กับบทเรียนที่มีเนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วนๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

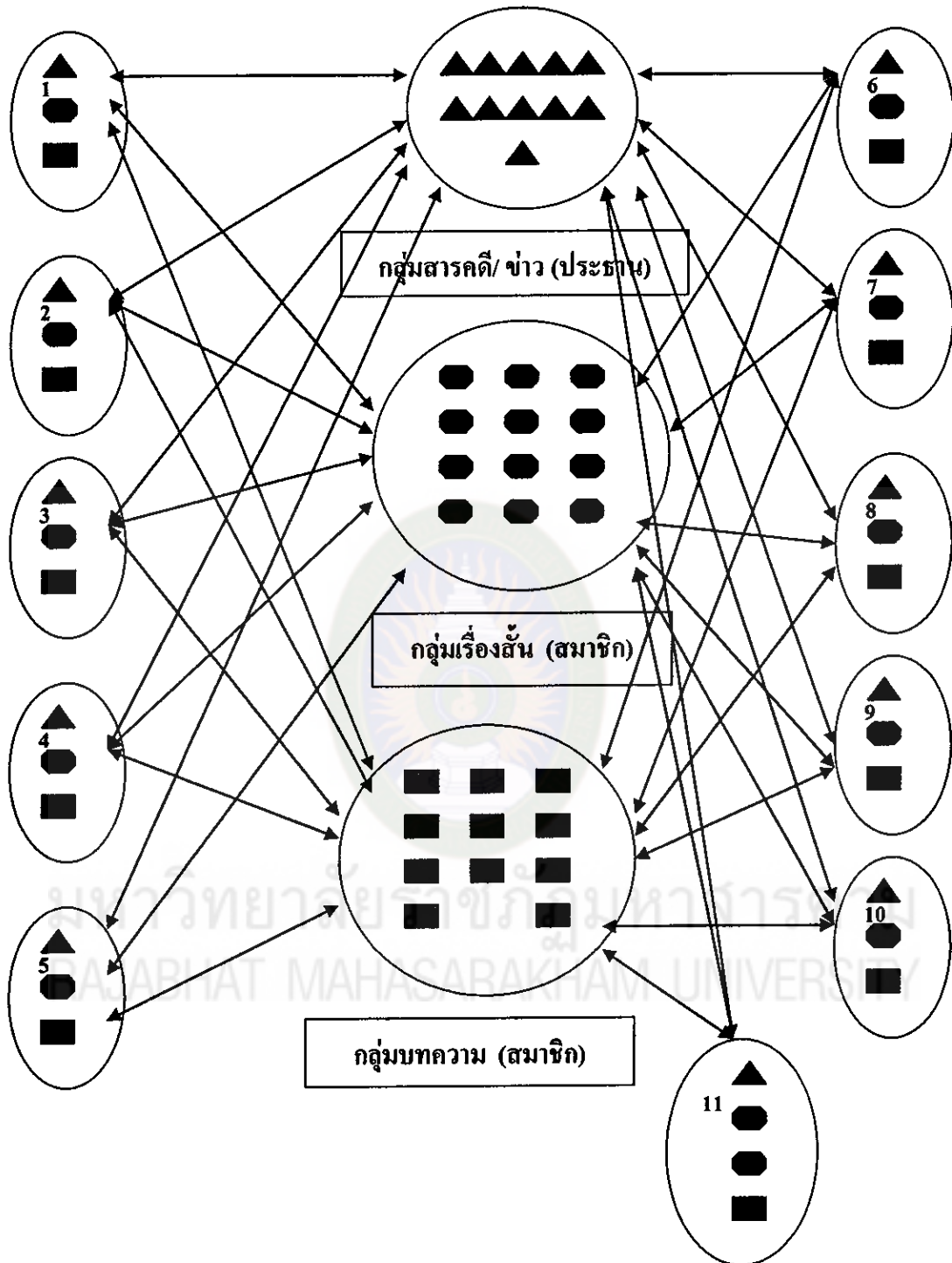
ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การเรียนแบบร่วมมือ โดยแบบแบ่งกลุ่มความสามารถ เพราะเป็นเทคนิคที่นักเรียนซึ่งมีความสามารถต่างกันเรียนรู้ร่วมกัน โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์จากหลักการทฤษฎีของการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มความสามารถ ซึ่งมีจำนวนผู้เรียน 4 คน ผู้วิจัยได้ประยุกต์เป็น 3 คน ทั้งนี้เพราะว่ารูปแบบการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้เป็นการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ หากจะให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันทั้ง 4 คน จะเป็นการไม่สะดวกในการเรียน ผู้วิจัยจึงประยุกต์ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ซึ่งทั้ง 3 คน มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

คนที่ 1 เป็นประธานกลุ่ม มีหน้าคอยประสานและให้ความสะดวกต่อการเรียนของกลุ่ม และมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาในเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ประเภทข่าว และสารคดี เป็นเรื่องหลัก

คนที่ 2 เป็นสมาชิกกลุ่มที่มีความถนัดด้านคอมพิวเตอร์ มีหน้าที่คอยช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มและอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในการใช้คอมพิวเตอร์ มีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ประเภท บทความ

คนที่ 3 เป็นเลขากลุ่ม มีหน้าที่จดบันทึกสรุปบทเรียน และปัญหาอุปสรรคในการเรียน และมีหน้าที่ในการศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประเภทเรื่องสั้น

เมื่อทั้ง 3 คนเรียนรู้และศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของตนแล้ว แต่ละคนจะต้องเข้าร่วมสรุปบทเรียนกับกลุ่มใหญ่ ซึ่งแบ่งได้ 3 คือ กลุ่มเรื่องสั้น กลุ่มบทความ กลุ่มสารคดีและข่าว ซึ่งที่ผู้วิจัยกล่าวมาเป็นการประยุกต์การใช้การเรียนแบบร่วมมือ โดยวิธีแบ่งกลุ่มความสามารถ ที่แบ่งหน้าที่ให้ผู้เรียนได้มีบทบาทและหน้าที่ในการศึกษาในเรื่องที่ตนรับผิดชอบ แล้วนำมาสรุปร่วมกันในกลุ่มใหญ่ เมื่อสิ้นสุดการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนผังความคิด ได้ดังนี้

- ▲ หมายถึง สมาชิกคนที่ 1 มีหน้าที่ศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประเภทข่าว และสารคดี
- หมายถึง สมาชิกคนที่ 2 มีหน้าที่ศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประเภทบทความ
- หมายถึง สมาชิกคนที่ 3 มีหน้าที่ศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประเภทเรื่องสั้น

แผนภูมิที่ 4 แสดงโครงสร้างการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย

5. บริบทของโรงเรียน

โรงเรียนบ้านเม็กดำ จัดการศึกษาในระดับอนุบาล 3 ขวบ ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 572 คน มีบุคลากรครู จำนวน 24 คน ซึ่งจำนวนบุคลากรมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ขาดครูที่มีความรู้ความชำนาญวิชาคณิตศาสตร์

สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านเม็กดำ เป็นโรงเรียนที่ครูมีการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน และมีการพัฒนาวิชาชีพค่อนข้างสูง โรงเรียนได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนางานตามมาตรฐานการจัดการศึกษาของการประเมินภายนอก เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและมีคุณภาพตามที่กำหนด ซึ่งจะเห็นได้จากการประเมินครูภาพภายนอก เมื่อปี 2545 ผลจากการประเมินอยู่ในระดับ ดี ทุกมาตรฐานทุกตัวบ่งชี้

สภาพอาคารเรียนของโรงเรียนบ้านเม็กดำ มีอาคารเรียน 3 หลัง แบ่งเป็นห้องพิเศษ 5 ห้องเรียน ซึ่งประกอบด้วย ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา สำหรับห้องคอมพิวเตอร์ เป็นห้องเรียนที่ใช้สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ มีจำนวนคอมพิวเตอร์ 20 เครื่อง ซึ่งทั้งนี้จำนวนคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง จึงจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ต่อ 2 คน แต่นักเรียนโดยเฉลี่ยมีความรู้พื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นเป็นอย่างดี

จากการศึกษาสภาพบริบทของโรงเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานทาง การใช้คอมพิวเตอร์ สามารถที่จะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ในการเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

6. การวัดความพึงพอใจ

6.1 ความหมายความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของ “ความพึงพอใจ” ไว้หลายประการ ดังนี้ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 130) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดมาจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่ความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลที่เกิดความรู้สึก กระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

อานนท์ กระบอโก (2543 : 33) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงานนั้น เช่น ความรู้สึกรัก ชอบ ภูมิใจ สุขใจ เต็มใจ และยินดี ผู้มีความพึงพอใจในการทำงานจะมีความเสียสละอุทิศแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง

ศุภศิริ โสมาเกตู (2544 : 49) สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือ การปฏิบัติกิจกรรมใจเชิงบวกดังนั้น ความพึงพอใจ ในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

กู๊ด (Good. 1968 : 320) ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจซึ่งเป็นผลจากความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ความพึงพอใจ จะต้องศึกษา ปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจเท่านั้น

มอร์ส (Morse. 1958 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดจะลดน้อยลง หรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติที่ดี ความประทับใจต่อบุคคล สิ่งของ หรือต่อปัจจัยอื่นๆ

6.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ได้รับประสบการณ์ และ แสดงออกหรือมีพฤติกรรมที่ตอบสนองในลักษณะแตกต่างกันไป ความพึงพอใจต่อสิ่งต่างๆ นั้นจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ การสร้างแรงจูงใจหรือกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจกับ ผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้งานหรือสิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จ การศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจเป็นการศึกษาตามทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ มีดังนี้

สก๊อต (Scott. 1970 : 124 ; อ้างถึงใน สุภศิริ โสมาเกต. 2544 : 49) ได้เสนอแนวคิดในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติมีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานจะมีความหมายต่อผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานต้องมีความภูมิใจในการทำงานโดยตรง งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดของสก๊อต (Scott. 1970 : 124) มาใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ศึกษาความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และระดับความสามารถหรือพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

2. วางแผนการสอนอย่างมีกระบวนการ และประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและกำหนดเป้าหมายในการทำงาน สะท้อนผลงานและทำงานร่วมกันได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540 : 139-144) กล่าวถึงทฤษฎีการจูงใจของนักการศึกษาต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีการจูงใจ ERD ของแอลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1.1 ความต้องการเพื่อการดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความชำนาญทางด้านร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

1.2 ความต้องการทางด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) หรือ R เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อร่วมงาน

1.3 ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพ

2. ทฤษฎีการจูงใจแมคเคลแลนด์ (McClelland) เชื่อว่าความต้องการเป็นการเรียนรู้จากการมีประสบการณ์ และมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์และแรงจูงใจผู้เป้าหมายโดยแบ่งความต้องการออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นพฤติกรรมที่จะกระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จเป็นแรงขับที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ

2.2 ความต้องการสร้างมิตรภาพ (Needs for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพและมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

2.3 ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่นมีอิทธิพลต่อผู้อื่น และต้องการควบคุมผู้อื่น

ศุภศิริ โสมาเกต (2544 : 53) กล่าวว่า ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือที่ต้องปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงความพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน ดังนี้

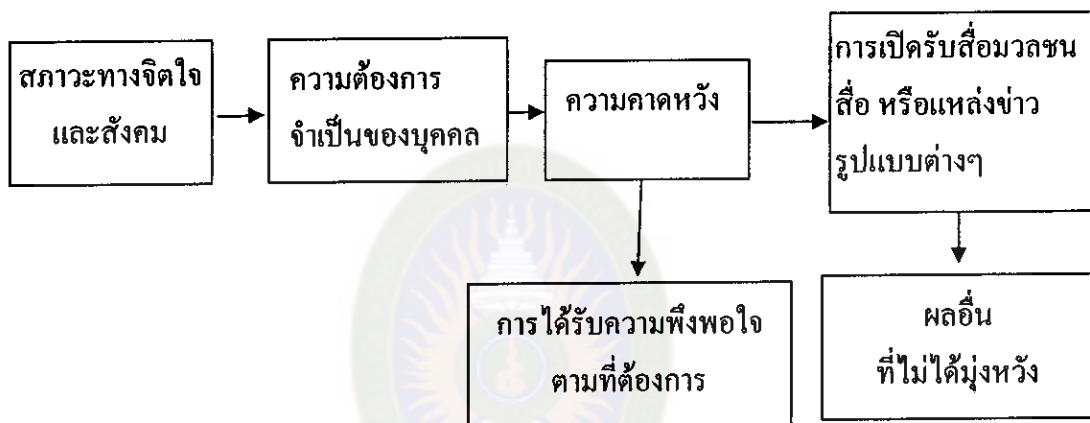
1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลของการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards)

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงต้องมีบทบาทสำคัญ ในการจัดกิจกรรม วิธีการ สื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยเฉพาะผลตอบแทนภายใน หรือรางวัลภายในที่เป็นความรู้สึของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ ได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ โดยครูอาจให้ผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชย หรือการให้คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

แคทซ์ (Katz. 1983 : 163) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จากสื่อเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับ ผู้บริโภค (Consumer) หรือผู้รับสาร (Receiver) โดยผู้รับสารจะอยู่ในฐานะเป็นผู้กระทำการเลือกใช้สื่อ (Active Selector of Media Communication) ซึ่งนับได้ว่า เป็นมุมมองที่แตกต่างไปจากทฤษฎีเดิมที่ไม่ให้ความสำคัญกับผู้รับสาร เพราะแต่

เดิมผู้รับสารถูกมองว่าเป็นผู้ถูกกระทำ ดังนั้นสมมติฐานของทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร ผู้ส่งจึงไม่อาจคาดหมายความสัมพันธ์ระหว่างข่าวสารกับประสิทธิผลของการสื่อสาร เพราะท่ามกลางความสัมพันธ์ระหว่างข่าวสารกับประสิทธิผลของการสื่อสาร เพราะท่ามกลางความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองมีปัจจัยด้านการใช้สื่อของผู้รับสารเข้ามาเป็นตัวแปรแทรกซ้อนของกระบวนการสื่อสาร แคทซ์ (Katz) ได้ทำการศึกษาและอธิบายเรื่องการ ใช้ประโยชน์และ การได้รับความพึงพอใจจากสื่อ ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 การใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อ

ทั้งนี้ ปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้รับสารซึ่งแคทซ์ (Katz) และคณะให้ความสนใจ คือ

1. สภาพทางสังคมและลักษณะทางจิตวิทยาของผู้รับสาร (The Social and Psychological Origins)
2. ความต้องการ และความคาดหวังในการใช้สื่อของผู้รับสาร (Need, Expectation of the Mass Media) ทั้งสองปัจจัยนำไปสู่พฤติกรรมกรเปิดรับของผู้รับสารที่แตกต่างกัน อันเป็นผลมาจากความพึงพอใจที่แตกต่างกัน และเนื่องจากทฤษฎีให้ความสนใจกับบทบาทของผู้รับสารว่าเป็นผู้เลือกใช้สื่อ ได้มีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับสาร (เช่น รายได้ การศึกษา) โดยทั้งสองปัจจัยนี้ได้รับการพิจารณาว่า นำมาซึ่งเวลาว่างในการเปิดรับสื่อ (Free time of Media Use) ขณะเดียวกันสภาวะทางสังคม และจิตใจที่แตกต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกันไป ความต้องการที่แตกต่างกันนี้ ทำให้

แต่ละคนคาดคะเนแนวสือแต่ละประเภทเพื่อสนองตอบความพึงพอใจได้แตกต่างกันไปด้วย
 เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 113 – 115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็น
 เป็นมูลเหตุ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้
 กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจใน การทำงาน 2 ปัจจัย คือ

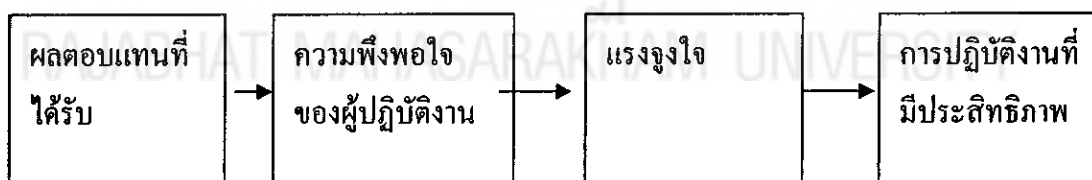
1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการงาน
 ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygien Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใน
 การทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะ
 กระตุ้นให้ผู้เขียนงานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
 ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้อง
 คำนึงถึงความพอใจในการเรียนรู้ การกระทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ หรือ
 การปฏิบัติงานมีแนวคิดหรือพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการ
 ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่
 สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง ทิศนะตามแนวความคิดดังกล่าว สามารถแสดงได้

ผังแผนภูมิประกอบ 6 (สมยศ นาวิการ. 2525 : 155)

แผนภูมิที่ 6 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้นั้นผู้เรียนเป็น
 ศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ และสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์
 การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มี
 แรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

สมยศ นาวิการ (2525 : 119) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและ ผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงโดยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนโดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรม ของผลตอบแทนซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้นแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

6.3 การวัดความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้ บุญเรือง ขจรศิลป์ (2528 : 137) ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกก่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติโดยตรง แต่เราสามารถวัดทัศนคติโดยอ้อมได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตจำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นถ้าบุคคลเหล่านี้ แสดงความเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้ธรรมดาการวัดต่างๆ ไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 14) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดความพึงพอใจ งานไว้ ดังนี้

1. เพื่อจะได้เข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งด้านส่วนบุคคล ด้านงาน ด้านการจัดการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจในการทำงาน

2. เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งเกี่ยวกับการจัดและบริการหน่วยงานนั้น

3. เพื่อให้เข้าใจถึงหน่วยงานลักษณะใดที่ที่คนพึงพอใจและไม่พอใจ รวมทั้งเกี่ยวกับการจัดและบริการหน่วยงานนั้น

4. เพื่อให้เข้าใจถึงผลจากการไม่พึงพอใจงาน เช่น การขาดงาน ลางาน และการออกจากงาน รวมทั้งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาคือ การจัดสวัสดิการ บริการต่างๆ ว่าจะสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับการทำงานได้อย่างไร

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมาย เมื่อเกิดความพึงพอใจจะเกิดผล ที่ดีต่อการเรียนรู้ผลที่ดีหรือนำพอใจ นำไปสู่ความพึงพอใจทำให้งานที่ทำประสบผลสำเร็จความ พึงพอใจคือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งที่ดีที่เกิดจากการได้รับตอบสนอง ในสิ่งที่ตนเองคาดหวังไว้เป็นไปตามที่คาดหวัง จนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาความหมายและทฤษฎีความพึงพอใจ พบว่า ความพึงพอใจ ในการ เรียนเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อจะนำไปสู่ เป้าหมาย ดังนั้นผู้วิจัยสามารถจึงนำหลักการและทฤษฎีมาสร้างแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้ เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

กล้า พิมพวงษ์ (2543 : 49) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติ และ ความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และอภิปรายผลการศึกษาว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากว่า การเรียนแบบร่วมมือมีวิธีการที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ดีกว่าการ เรียนตามปกติ เพราะการเรียนตามปกตินั้นครูผู้สอนจะเน้นให้นักเรียนเรียนแบบรวมกันทั้งชั้น ไม่มีการจัดกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะของการเรียนรู้แบบเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนไม่ได้มีแนวทางการ จัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีการอภิปรายเนื้อหาหรือความรู้ของบทเรียน ครูมักจะให้

นักเรียนตอบเป็นรายบุคคลและให้ข้อมูลย้อนกลับก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถคิดคำตอบได้ ถูกต้องเท่านั้น ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะนี้นักเรียนจะให้ความสำคัญกับผลสำเร็จเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนชอบที่จะสนใจในกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนไม่มีโอกาสที่จะได้ฝึกหัดกระบวนการเรียนที่เป็นการฝึกทางความรู้ความเข้าใจ ที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการจับใจความในการอ่านของนักเรียน

ชลาลัย อุปนันท์ (2544 : 80) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง การรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.8217/0.812 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมต่อการรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิรัชดา ก้าวพิสมัย (2545 : 80) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปว่าแผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/83.29 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.61 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61

ฉัฐกมล ปทุมศรี (2547 : 83) ได้ศึกษาการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกระทุ่มแบน “วิเศษสมุทคูน” สรุปว่าแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.55/82.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เด่นศักดิ์ อิงอาจ (2547 : 90) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้อภิปรายผล การศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายความว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร้อยละ 87.59 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์เฉลี่ย ร้อยละ 84.25 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ถือว่าเป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนได้

บุญโถม ทองผา (2547 : 58) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ประสบผลสำเร็จเป็นทีมที่สร้างขึ้นได้อภิปรายและสรุปผลการศึกษาไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ประสบผลสำเร็จเป็นทีม มีประสิทธิภาพ 82.26/80.96 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.71 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 71.40

หงษ์สา ดวงจันทร์โชติ (2548 : 87) ได้ศึกษาการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหินแห่เสริมศิลป์ ได้อภิปรายและสรุปผลการศึกษาไว้ว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพร้อยละ 94.37/91.61 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ 5 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.37 และได้คะแนนเฉลี่ยตามแบบทดสอบหลังเรียนด้านแบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 91.61 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกหนังสือส่งเสริมการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สตีเวน และ ดันคิน (Stevens & Durkin. 1992 : 29-35) ได้ศึกษางานวิจัย 2 เรื่องที่ใช้โปรแกรมการอ่านแบบทีม STR (Student Team Reading) และโปรแกรม STW (Student Team Writing) ในโรงเรียนขนาดกลาง งานวิจัยที่ 1 ใช้โปรแกรม STR ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ห้องเรียน จาก 3 โรงเรียน ควบคู่กับกลุ่มควบคุม จำนวน 39 ห้องเรียน จาก 3 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมย่อย อย่างมีนัยสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จับใจความ ของนักเรียนที่เสียเปรียบทางวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์สูงในกลุ่มทดลอง เมื่อแยกวิเคราะห์ต่างหาก งานวิจัยที่ 2 ใช้โปรแกรม STR และ STW กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับ ชั้นปีที่ 6,7 และ 8 จาก 2 โรงเรียน ควบคู่กับกลุ่มควบคุม จาก 3 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม STR และ STW มีผลสัมฤทธิ์สูงจากการวัดการอ่านศัพท์การอ่านจับใจความ และการแสดงออกทางภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เบรมเมท (Bramlett. 1994 : 67-84) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 198 คน จาก 9 ห้องเรียน เมื่อวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ (California Achievement Test) จากกลุ่ม

ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันพบว่า กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมีความพอใจในโปรแกรม CIRC

สตีเวน และ สเลวิน. (Stevens & Slavin, 1995b : 321-351) ได้ศึกษาผลระยะยาวของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทักษะคิดต่อการอ่านและภาษาศาสตร์ และความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 ทำงานตามโปรแกรม CIRC โดยใช้ทีมที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในกิจกรรมการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ครูให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธี การอ่านจับใจความและกระบวนการเขียน ในการสอนเขียนและภาษาศาสตร์ และยังศึกษากับนักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียนปกติและเข้าร่วมกิจกรรมในทีมแบบร่วมมือ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น นักเรียนจำนวน 635 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC และเปรียบเทียบกับนักเรียน 664 คน ที่สอนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการ จำนวน 72 คน ในโปรแกรม CIRC นำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนพิการ 65 คน จากโรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษาเมื่อผ่านระยะเวลา 1 ปี พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์และการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม เมื่อผ่านระยะเวลา 2 ปี พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ และอ่านจับใจความ และการแสดงออกทางภาษาดีกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนที่ 26 เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีความตระหนักรู้ในวิธี เมตาคอกนิชัน มากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ การอ่านจับใจความ และการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิม ไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

ดันน์ (Dunn, 2002 : 3002-A) ได้ทำการศึกษารวบรวมผลกระทบของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการอ่านกับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ที่มีต่อ นักเรียนซึ่งเข้าเรียนใหม่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้ทำการสำรวจผลกระทบของการสอนวิชาการอ่านแบบปกติกับการสอนวิชาการอ่านโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อนักเรียนในชั้นเรียนเกรด 9 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยจึงเป็นกลุ่มของนักเรียนในชั้นเรียนเกรด 9 จำนวน 141 คน ซึ่งลงทะเบียนในวิชาการอ่านมานานกว่า 2 ปี การวิจัยใช้แบบทดสอบของ Iowa Testes of Basic Skills (ITBS) เป็นแบบทดสอบแบบก่อน และใช้

Tests of Achievement and Proficiency (TAP) เป็นแบบทดสอบแบบหลัง นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 78 คน ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ในช่วงปีการศึกษา 1998 – 1999 และนักเรียนอีก 73 คน ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในช่วงปีการศึกษา 1999-2000 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนจากแบบทดสอบแบบหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่อย่างไรก็ตามจากก่อนเรียน นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลการปฏิบัติงานด้านการอ่าน ที่ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนพบว่า นักเรียน ในกลุ่มทดลองนักเรียนหญิงสามารถแสดงผลการปฏิบัติงานที่ดีกว่านักเรียนชายและมีผล การปฏิบัติงานที่ดีกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มควบคุมอีกด้วย และมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญระหว่าง คะแนนจากผลการปฏิบัติงานด้านการอ่านของนักเรียนจากแบบทดสอบของ ITBS ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนกับ TAP ซึ่งเป็นแบบทดสอบหลังเรียนทั้งจากนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนั้น จากผลการวิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการอ่าน คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจากการวัดด้วยข้อสอบมาตรฐาน

ยูโต (Euto. 2002 : 910-A) ได้สำรวจและได้ค้นพบกระบวนการซักถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในขณะที่กำลังทำงานอยู่กับบทเรียนที่คิดคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ผู้ช่วยครู อาจารย์ใหญ่ และผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการซักถามของนักเรียนเป็นกระบวนการที่ทำซ้ำๆ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ 1) พฤติกรรมการซักถาม 2) ประเภทของคำถาม และ 4) คำตอบ และยังมีปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอีกด้วย การศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่า มีการถามคำถามและพฤติกรรมการซักถามมากไปกว่าเพียงสาระของคำถามเองเป็นอันมากจากกรอบแนวคิด พบว่า ทั้งองค์ประกอบภายในและภายนอกแสดงให้เห็นว่ามีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมการซักถามคำถาม อุปสรรคต่อการถามคำถาม และการได้คำตอบ และองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อผู้ร่วมวิจัยในกระบวนการ การถามคำถามและวิธีการที่ผู้วิจัยเหล่านี้เข้าร่วมในการถามคำถามและให้คำตอบ

วิลเลียมส์ (Williams. 2002 : 2215-5) ได้ศึกษาเพื่อหาทางกำหนดว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างสไตล์การเรียน (แบบกระตุ้น / แบบสะท้อน) ตามที่วัดโดยใช้

แบบทดสอบการจัดคู่ตัวเลขที่คุ้นเคยกับหน่วยเมตริกการสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยหรือไม่ ดังนั้น จึงมี 3 ด้านที่ต้องกล่าวถึงคือ ก) เพื่อระบุสไตล์การเรียนรู้ว่าเป็นแบบกระตุ้นหรือแบบสะท้อนของครูก่อนประจำการที่ลงทะเบียนเรียนในวิทยาลัยวิชาการการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐไอฮาโอ ตามที่วัดโดยใช้แบบทดสอบการจัดคู่ตัวเลขที่คุ้นเคย ข) เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ของประสิทธิผลของการสอนที่สอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยและ ค) เพื่อใช้เป็นการศึกษานำร่องเพื่อสร้างค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบทดสอบการจัดคู่ตัวเลขที่คุ้นเคยฉบับคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 36 คนที่ลงทะเบียนเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐไอฮาโอ ได้เข้าร่วมในการศึกษารั้งนี้ ผลการศึกษาสรุป ได้ว่า เมื่อมีการพัฒนาการสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งเป็นตอนหนึ่งของขั้นตอนการออกแบบการสอนแล้ว จะต้องพิจารณาประชากรเป้าหมายด้วย โดยลักษณะหนึ่งในหลายลักษณะที่ต้องพิจารณาคือ วิธีการเรียนรู้ที่ชอบกันมากกว่า หรือสไตล์การเรียนรู้ ในขณะที่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างสไตล์การเรียนรู้กับการปฏิบัติในหน่วยการสอนเป็นเมตริกที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยนั้น แต่พบว่า นักศึกษาครูที่จำแนกออกเป็นประเภทสะท้อนทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนในการทดสอบเป็นเมตริก ทั้งก่อนและหลังการเรียนอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่กลับกันก็เป็นจริงด้วย คือ นักศึกษาครูที่จำแนกออกเป็นประเภทกระตุ้นก็ทำคะแนนได้ต่ำกว่าอย่างสม่ำเสมอในการทดสอบเป็นเมตริกทั้งก่อนและหลังการเรียน

สมิธ (Smith, 2003 : 3891-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและจังหวะในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการคิดนักเรียนแบบพึ่งตนเองหรือพึ่งคนอื่น (FDI) กับประสิทธิภาพของการสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์สอนทักษะ การอ่านและจังหวะการอ่านออกเสียงของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนคนตรีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 120 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ตามคะแนน ควอร์ไทล์จากแบบทดสอบตัวเลข FDI ทั้ง 4 กลุ่มนี้แบ่งแบบสุ่มออกเป็น 2 ส่วน และครึ่งหนึ่งกำหนดให้เป็นกลุ่มควบคุม (ไม่ได้รับการสอนที่ได้ใช้คอมพิวเตอร์ช่วย) กับ กลุ่มทดลองได้รับการทดลองโดยใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์แบบ Music Acc 2 การสอนที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยนี้ใช้เวลาครึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นเวลา 8 สัปดาห์ และรวมการสอนคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง ในระหว่างการทดลอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนหลังทดลองสูงกว่าคะแนนก่อน

ทดลอง แต่นักเรียน ทั้ง 2 กลุ่ม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีรูปแบบการคิด ฟังตนเองมีคะแนนมากกว่านักเรียนที่มีรูปแบบการคิดฟังคนอื่น

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ภายในประเทศ 7 เรื่อง และต่างประเทศ 7 เรื่อง รวมทั้งหมด 14 เรื่อง จะเห็นได้ว่าการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย ที่พัฒนาขึ้น และการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ มีความสำคัญต่อการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ ด้วยตนเอง ได้แสดงความรู้ความสามารถและมีการยอมรับฟังข้อคิดเห็นของกลุ่ม รวมทั้งนักเรียน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสรุปบทเรียนร่วมกัน ซึ่งทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะทำให้การ เรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย และการเรียนแบบร่วมมือมีผลต่อการพัฒนา ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้ และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียโดยการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนา การเรียน ของผู้เรียนรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ